

DIEVA MISIJA MŪSU DZĪVĒ: 1. DAĻA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 3:9–15; 1. Moz. 28:15; 2. Moz. 29:43, 45; Mt. 1:18–23; Jņ. 1:14–18; Jņ. 3:16; Jņ. 14:1–3.

ATMIŅAS PANTS:

“Un Dievs Tas Kungs sauca cilvēku, sacīdams: ‘Kur tu esi?’” (1. Moz. 3:9)

Misijas sākums un nolūks ir tikai Dievā. Šī misija nesākās ar Ābrāma aicināšanu (1. Moz. 12:1–4) vai ar iziešanu no Ēģiptes (2. Moz. 12:31–42). Tā pat nesākās ar Jēzu Kristu uz zemes (Mt. 1:18–25) vai ar Pāvila misijas ceļojumiem (Ap. d. 13:4–14:26). Šī misija sākās ar pašu Dievu, kad Viņš izsauca Visumu esamībā un vēlāk radīja cilvēci (1. Moz. 1:26, 27).

Rakstos mēs redzam Dievu, kas mērķtiecīgi meklē cilvēku un vēlas būt kopā ar Saviem bērniem. Jau pašā iesākumā Viņš dibina attiecības ar Ādamu un Ievu. Pat pēc tam, kad ienāk grēks, Viņš turpina Savu misiju, bet tagad tā ir Viņa attiecību atjaunošana ar cilvēkiem. Dieva misija reiz tiks pabeigta (Atkl. 21., 22. nodaļa), un tieši tāpēc mums vajadzētu būt motivētiem pasludināt pasaulei mūžīgo evaņģēliju (Atkl. 14:6, 7).

Tāpēc jebkuras misijas pūlēm ir jābūt vērstām uz attiecībām ar Radītāju un pareizu izpratni par Viņa misijas būtību un raksturu. Bet, pirms mēs izprotam Dieva misiju, ir būtiski labāk izprast misijas Dievu.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 7. oktobrī.

Dievs, kas mūs meklē

Dievs rada mūs pēc Sava tēla un līdzības. Viņš mums iedeva pilnīgu pasauli, un Viņa nolūks bija, lai mēs dzīvotu pilnīgā savienībā ar Viņu, attiecībā, kas koncentrējas Viņa visdārgākajā īpašībā: mīlestībā. Bet, lai mīlestība būtu reāla, Dievs iedeva mums vēl vienu dārgu dāvanu: brīvo gribu – brīvību izvēlēties, pa kuru ceļu iet. Protams, Dievs Ādamam un Ievai iedeva skaidrus norādījumus par briesmām un nāvējošajām nepaklausības sekām (1. Moz. 2:16, 17). Savukārt sātans ar krāpšanu pārliecināja Ievu, ka viņa var būt no labā un ļaunā atziņas koka augļiem bez kādām negatīvām sekām. Tieši pretēji, viņš apgalvoja, ka viņi būs “kā Dievs, zinādami labu un ļaunu” (1. Moz. 3:5). Diemžēl Ieva izvēlējās nepaklausīt un deva augli Ādamam, kurš izdarīja tieši tādu pašu izvēli. Ideāli radītā pasaule tika aptraipīta ar grēku.

Tajā brīdī Dieva sākotnējais plāns un nolūks attiecībā uz mūsu planētu izmainījās. Nu vajadzēja īstenot glābšanas misiju, kas bija izveidota “pirms pasaules radišanas” (Ef. 1:4).

Izlasī 1. Moz. 3:9–15. Kādi bija pirmie Dieva vārdi Ādamam pēc viņa un Ievas krišanas, un kāpēc šis apgalvojums ir teoloģiski tik nozīmīgs arī mūsdienās? _____

Protams, Dievs precīzi zināja, kur viņi atradās. Ādams un Ieva, atrodoties baiļu varā, bija tie, kam vajadzēja ieraudzīt, kas notiek. Bet viņiem arī bija jāstopas ar grūtībām, lai varētu saprast sava grēka briesmīgās sekas. Sātānam arī bija jātieks sakautam. Šī iemesla dēļ Dievs sāka atklāt Savu misiju: glābšanas plānu (sk. 1. Moz. 3:14, 15 – vienīgo cerību “salīdzināt pasauli ar Sevi” (2. Kor. 5:19, NKJV)).

Tomēr mums ir jāpievērš uzmanība faktam, ka pirms sadursmes un salīdzināšanas apsolījuma Dievs nāca meklēt kritušo cilvēku. Neskatoties uz šķietami bezcerīgo situāciju, Dievs, iztaujājot Ādamu, īpaši uzsver divus jautājumus: mūsu kritušo stāvokli un Viņa kā misionāra raksturu. Mēs esam pazuduši, un mums ir izmisīga vajadzība pēc glābšanas. Viņš ir tas, kas ar apņemšanos glābt un būt kopā ar mums mūs atrod.

Visā vēsturē Dievs turpina jautāt: “Kur tu esi?” Ko tas nozīmē tev personīgi, un kā tu Viņam atbildi? _____

Dievs, kas ilgojas būt ar mums

Izlasi 1. Moz. 17:7, 1. Moz. 26:3 un 1. Moz. 28:15. Kas šajos pantos bija galvenais fokuss Dieva apsoliņumā Ābrahāmam un viņa pēcnācējiem? _____

Vecās Derības stāstījumā Dievs turpina rīkoties saskaņā ar Savu misionāra dabu, lai piepildītu Savus nolūkus. Piemēram, pēc plūdiem Bābeles ļaudis nolēma sapulcēties vienuviet un celt pilsētu un torni, kas sniegtos līdz debesīm. Dievs iejaucās, sajaucot viņu valodu, ar mērķi izkaisīt viņus pa visu pasauli (1. Moz. 11:1–9). Tad Viņš paplašināja Savu misiju, aicinot Ābrāmu (kurš vēlāk kļuva par Ābrahāmu) būt par Viņa svētību kanālu visai pasaulei (1. Moz. 12:1–3). Dieva apsoliņumi Ābrahāmam un viņa pēcnācējiem bija daudzkārtēji, bet viens no tiem īpaši izceļas. Dievs vairākkārt viņiem pasludināja: “Es būšu [jūsu] Dievs,” “Es būšu ar jums,” “Es esmu ar jums” (sk. 1. Moz. 17:7, 8; 1. Moz. 26:3; 1. Moz. 28:15).

Vēsturei turpinoties, Jāzeps nonāk Ēģiptē – bet kā glābšanas instruments Savai tautai. Katrā Jāzēpa pieredzes solī, pat visgrūtākajos dzīves brīžos, kā apstiprina Bībele, Kungs bija ar viņu (1. Moz. 39:2, 21, 23). Vairākas paaudzes vēlāk, piepildot Savu misiju, Dievs sūtīja Mozū pie faraona kā Viņa tautas atbrīvotāju no Ēģiptes verdzības. Mozus “uzdevuma” laikā Dievs viņam teica: “Es būšu ar tevi.” (2. Moz. 3:12) Laiku pa laikam Jahve apstiprināja Savas dziļās ilgas būt ar Saviem ļaudīm.

Izlasi 2. Moz. 29:43, 45. Kāds bija viens no galvenajiem Vecās Derības svētnīcas nolūkiem? Dievs nolēma būt ar Saviem bērniem īpašā veidā. Viņš apstiprināja Mozū Savas ilgas mājot Israēla bērnu vidū, liekot būvēt telti un iedibināt ļoti apzinātu un mērķtiecīgu sistēmu, kas norādīja uz galēju instrumentu Viņa misijā: Jēzu Kristu. “Upuru ziedojumi un jūdu sistēmas priesterība tika iecelta, lai ainotu Kristus nāvi un starpniecisko darbu. Visām šīm ceremonijām nebija nekādas nozīmes, nekāda labuma, ja tās nebija saistītas ar Kristu.” (Elena Vaita “The Advent Review and Herald of the Sabbath”, 1872. gada 17. dec.)

Kādos veidos tu piedzīvo Dieva klātbūtni savā dzīvē? _____

Dievs, kas kļuva viens no mums

Vecā Derība atklāj, kā Radītājs sāka īstenot plānu ar cilvēku starpniecību, kam bija jābūt Viņa rakstura un nolūku pārstāvjiem pasaulē. Viss, ko Dievs darīja, bija saskaņā ar Viņa misijas stratēģiju. Ar pravieša Jesajas starpniecību Dievs teica: “Es esmu Dievs un cita nav neviena, Dievs, kam nav cita līdzīga! Es no iesākuma pasludināju gala iznākumu, .. sacīdams: Mans lēmums piepildīsies! Es īstenošu visu, kas Man patīk!” (Jes. 46:9, 10) Tīkmēr Jaunajā Derībā Dieva ilgas būt kopā ar cilvēku ieņēma jaunu dimensiju. Pateicoties Kristus nākšanai miesā, tas, kas Ēdenes dārzā bija tikai apsolījums (1. Moz. 3:15), kļuva par realitāti.

Izlasi stāstu par Jēzus dzimšanas pasludināšanu Mt. 1:18–23. Ko būtisku šis ziņojums mums stāsta par Dievu? _____

“Dievs ar mums.” Imanuels. Dievs mājāja Savu ļaužu vidū svētnīcā, un nu Viņš mājāja pie viņiem fiziskā miesā Jēzus no Nācāretes personā. Patiešām, līdz ar Jēzus piedzimšanu Dievs konkrētos veidos ir atklājis Savas nemitīgās ilgas būt ar mums arī misijā: Dieva Dēls bija pilnīgs cilvēks un pilnīgi dievišķs, un Viņš ir tas, kurš apstiprināja: “ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.” (Jņ. 14:6)

Izlasi Jņ. 1:14–18. Ko par Dieva misiju mūsu labā mēs varam mācīties no Kristus iemiesošanās? _____

Dievs virzījās uz priekšu ar Savu misiju un tad, pateicoties Jēzum Kristum, tika atklāts miesā Viņa bērnu vidū. “Viens un vienīgais Dēls, kurš nāca no Tēva, pilns žēlastības un patiesības,” (Jņ. 1:14, NIV) piepildīja Vecās Derības pravietojumus un saskaņā ar dievišķo plānu kļuva viens no mums, Dievs cilvēka miesā. Dieva misija turpināja īstenot Viņa nodomu.

Padomā, ko nozīmē tas, ka Dieva mīlestība uz mums ir tik liela, ka viņš nāca pie mums mūsu pašu cilvēcībā. Kā mums vajadzētu atsaukties uz šo mīlestību, īpaši attiecībā uz misiju citu labā? _____

Dievs, kas turpina būt ar mums

Jēzus dzīve un kalpošana bija augstākā Dieva atklāsme. Aptuveni trīs gadus Dievs par to, kas Viņš bija un par ko bija Viņa misija, spēja atklāt vairāk nekā visā, ko Viņš bija darījis ar jebkādu citu metodi iepriekšējos laikmetos. Kristus bija “neredzamā Dieva attēls”, Viņš, kurā “visai Dieva pilnībai labpatika iemānot, .. nodibinot ar Viņa krusta asinīm visu starpā mieru (Kol. 1:15, 19, 20). Kristū pilnībā tika darīta zināma Dieva kā misionāra būtība. Jēzus pats atklāja Savu misiju, sakot: “Jo Cilvēka Dēls ir nācis meklēt un glābt pazudušo.” (Lk. 19:10)

Izlasi un rūpīgi pārdomā Jņ. 3:16. Kā tu redzi šeit mijiedarbojamies Dieva mīlestību un misiju? _____

Kad tuvojās Kristus kalpošanas pēdējā nedēļa, uz spēles tika likts cilvēces galējais liktenis. Notikumi šajās dienās savienoja pagātnes ekspektācijas ar cerību uz nākotni. Pashā svētku svinību laikā – kas norādīja uz atbrīvošanu no Ēģiptes apspiestības – Jēzus Kristus, iemiesojies Dievs, atdeva Savu dzīvību, lai atbrīvotu mūs no grēka važām. Apustulis Pāvils rakstīja: “To, kas grēka nepazīna, Viņš mūsu labā ir darījis par grēku, lai mēs Viņā kļūtu Dieva taisnība.” (2. Kor. 5:21)

Izlasi Mt. 28:18–20. Kādu apsoliĵumu mēs varam atrast lielajā uzdevumā? Kā tas dod mums garantiju, kad tiekam iesaistīti Dieva misijā? _____

Kristus nāve bija daļa no izlīgšanas procesa, nevis tā gals. Pateicoties Savai augšāmcelšanai, Jēzus uzvarēja nāvi un ieguva “visu varu debesīs un virs zemes” (Mt. 28:18). Balstoties uz šo realitāti, Viņš uzticēja uzdevumu visiem Saviem sekotājiem darīt par mācekļiem cilvēkus visā pasaulē ar pārsteidzošo apsoliĵumu: “Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” (Mt. 28:20)

Kā jūs esat piedzīvojuši Jēzus apsoliĵumu būt “pie jums ik dienas” piepildāmiem savā personīgajā dzīvē, kad iesaistījāties misijā? _____

Dievs, kas atgriezies pēc mums

Izlasi Jņ. 14:1–3. Kā tas ir saistīts ar gala laika vēsti, kas atrodama Rakstos? _____

Viņa zemes kalpošanas laikā viens no Kristus visdārgākajiem apsolījumiem – svētlaimīgā cerība – vēlreiz atspoguļo Radītāja ilgas būt ar mums visā mūžībā. Jēzus apstiprināja: “Es nākšu atkal un ņemšu jūs pie Sevis, lai tur, kur Es esmu, būtu arī jūs.” (Jņ. 14:3)

Saskaņā ar apustuli Jāni, apsolījums beigās kļūs par realitāti. “Un es dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: ‘Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājās viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem.’” (Atkl. 21:3)

“Pestīšanas darbs tiks pabeigts. Tur, kur vairojās grēks, Dieva žēlastība ir vēl vairāk vairojusies. Tieši zeme, ko sātans uzskatīja par savu, būs ne tikai atpirkta, bet pat paaugstināta. Mūsu mazā pasaule, kas atrodas zem grēka lāsta, šis vienīgais tumšais traips krāšņajā Dieva radībā, tiks pagodināta pāri visām citām pasaulēm Visumā. Šeit, kur Dieva Dēls mājoja cilvēka miesā, kur dzīvoja, cieta un mira Godības Ķēniņš – jā, tieši šeit, kad Viņš visu atjaunos, būs ‘Dieva mājoklis pie cilvēkiem’, ‘Viņš mājās viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem’ (Atkl. 21:3). Staigādami Kunga gaismā, atpestītie visā mūžībā slavēs Dievu par Viņa neizsakāmi lielo dāvanu – Imanuēlu, ‘Dievu ar mums.’” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 26. lpp.)

Šeit mēs atrodam visskaistāko glābšanas aprakstu. Misijas Dievs beigās piepildīs Savas ilgas būt kopā ar Saviem bērniem mūžīgi. Kāda ārkārtīga priekštiesība būt daļai no šīs realitātes!

Iknedēļas izaicinājums. Šajā ceturksnī mēs aicināsim jūs mērķtiecīgi iesaistīties Dieva misijā. Šī būs iespēja ieraudzīt un piedzīvot, kā jūsu dzīvē darbojas misijas Dievs. Izmantojiet šo mirkli kā personīgas refleksijas iespēju un esiet gatavi līdzdalīt grupā to, ko esat apguvuši nedēļas laikā. Papildu izaicinājums iedrošinās jūs vairāk iesaistīties Dieva misijā.

IZAICINĀJUMS: katru dienu nākamajā nedēļā lūdz Dievu, lai Viņš atver tavu sirdi kļūt par daļu no Viņa misijas.

PAPILDU IZAICINĀJUMS: uzzini vārdu kādam, ko tu vēl nepazīsti, – kaimiņam, kolēģim, pārdevējam, šoferim, sētniekam utt. Sāc par viņu lūgt katru dienu.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Mūsu pestīšanas plāns nebija kāda vēlāk radusies doma; tas nav pēc Ādama krišanas izstrādāts plāns. Tajā atklājās ‘noslēpums, kas mūžiem bijis neizpausts’ (Rom. 16:25). Pestīšanas plānā atklājās tie principi, kas kopš mūžīgiem laikiem ir bijuši Dieva troņa pamats. Jau sākumā Dievs un Kristus zināja, ka sātans atkritis un ka ar savu viltus varu tas panāks cilvēku krišanu. Dievs nebija noteicis, ka jārodas grēkam, bet Viņš jau iepriekš paredzēja tā rašanos un sagatavojās šai šausmīgajai iespējai. Dievs tik ļoti mīlēja šo pasauli, ka apsolīja dot savu vienpiedzimušo Dēlu, ‘lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību’ (Jāņa 3:16).” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 22. lpp.)

“Jēzus neteica mācekļiem, ka darbs būs viegls. [...] Bet viņi netiks atstāti, lai cīnītos vieni. Jēzus viņus pārliecināja, ka būs kopā ar viņiem; un, ja viņi ticībā ies uz priekšu, tad varēs darboties Visvarenā aizsardzībā. Viņš pamudināja mācekļus būt drošiem un stipriem, jo viņu rindās uzturēsies Kāds varenāks par eņģeļiem – pats Debesu armijas Virspavēlnieks, kas gādās par visu nepieciešamo viņu darba vajadzībām un uzņemsies atbildību par sekām. Kamēr tie klausīs sava Kunga vārdam un strādās saskaņā ar Viņu, tiem nevar neveikties. Viņš pavēlēja: Ejiet pie visām tautām. Dodieties uz visattālākajiem apdzīvotajiem apgabaliem ar pārliecību, ka arī tur Es esmu kopā ar jums. Darbojieties ticībā un pašātvībā, jo nekad nepienāks tāds laiks, ka Es jūs varētu atstāt. Es vienmēr būšu ar jums, palīdzēdams pildīt pienākumus, vadīdams, iepriecinādams, svētīdams un jūs atbalstīdams, sniegdams veiksmi izteikt vārdus, kas ļaužu uzmanību pievērsīs Debesīm.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi” 29. lpp.)

JĀUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Padomājiet, ko nozīmē tas, ka Dieva pirmie vārdi kritušajai cilvēcei nebija “Ko jūs esat izdarījuši?” vai “Kāpēc jūs Man neklausījāt?”. Pirmie vārdi bija: “Kur tu esi?” Kādu mierinājumu šai patiesībai vajadzētu dot mums attiecībā uz Dieva nodomu mūsu pašu un mūsu mīlo cilvēku dzīvē?

2. Padomājiet, ko nozīmē tas, ka Dievs pats Jēzus personā nāca uz šo pasauli, lai mūs glābtu. Kristus pie krusta bija augstākā Dieva kā Misionāra atklāšanās. Ko tas māca mums par Viņa raksturu?

3. Misija pieder Dievam. Tāpēc Viņš sagatavos un dos visu vajadzīgo Saviem ļaudīm šī uzdevuma veikšanai. Šīs realitātes gaismā, raugoties uz pasaulplašās evaņģelizācijas izaicinājumiem, kā jūs varat tikt galā ar nepiemērotības sajūtu, bailēm un naidīgu attieksmi?